

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra De vise fra Østerland

Citation: Rode, Helge: "Den vilde Rose", i Rode, Helge: *Den vilde Rose*, Gyldendal, 1931, s. 111.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_13-shoot-idm139873006929888/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Den vilde Rose

Hans Broder sagde da: Tøv ikke længer.
Kom lad os gaa at finde Hvilested
og drukne vore Skuffelser i Sønnen.
Ej mer' skal nogen narre mine Tanker.
Der sker ej noget stort og intet godt,
for alt er ondt som rører sig i Lyset,
saaledes var det, saadan er det nu!

Den tredje tænkte paa sin Elskerinde,
og gav ham Ret: Der er ej noget godt!
Men Oldingen raadspurgte atter Stjernen
som lyste stor og hellig over Huset
med Blikket fast og svigfrit i hans Sjæl:
Du er paa *rette Sted*. Gaa ind og se!
Da aabnede han uden Nølen Døren
og traadte stille ind, som i et Tempel.
Mørkt var der, tyst, en Mur af Mulm og Tavshed.
Paa Gulvets Ler stod der en enlig Lygte,
som den en Hyrde spænder om sit Liv,
og som forgylder ham og kaster Guldstøv
ud imod Nattens bløde, sorte Bryst.

I denne strenge Stilhed sad en Moder
og puslede med Æmhed om sit Barn,
og Lygten stod og saa paa disse to,